

gjøre gjældende i sine Beslutninger, nu ved en Nægtelse i Finansloven af Statens Tilskud til Stutteriet at fremtvinge en brat Ende paa denne Institution, og jeg skal henstille, om man ikke netop ved denne Fremgangsmaade mulig vil kunne skabe Statskassen, hvis Tary man ellers har for Die, og om man ikke, ved en sliq hovedkulds Realisation let aldeles kan afstære enhver Udsigt, som dog maaskee kunde være tilstede, til at udrette noget Gavnligt for Landets Hesteavl ved Hjælp af de Elementer, der endnu ere tilbage i Stutteriet, naar en mere hensigtsfærende og forstandig Benyttelse af dem faandt Sted. Jeg skal derfor meget tilraade, at man følger Udvalgets Fleertal, som netop forekommer mig at have truffet det Rette, og at man her paa dette Stadium af Sagen bliver staaende ved at nægte Udgiften til Bygningerne, og støtte Udvalgets Henstilling til Ministeriet; som Ministeren har lovet at tage under fornøden Overveielse. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 4de Valgtreds (N. Pedersen) paa hans Betragtninger om Landets Hesteavl, eller udtale mig om den Maade, hvorpaa denne rettest kan fremhjælpes; heller ikke skal jeg ved denne Leilighed imødegaae hans stærke Forbømmelse over Stamstutteriet. Jeg skal kun indskrænke mig til at sige, at hans Anstuelser vare endeel eenfaldige. Hvis Mindretallets Indstilling gaaer igjennem, er det rimeligt, at denne Sag vil komme nærmere til at foreligge enten i Form af et Lovforslag eller paa anden Maade, og der vil da kunne blive Anledning til at udtale sig om Landets Hesteavl i Almindelighed, og hvorledes denne bedst kan op-
hjælpes.

Solstein: Jeg hører til det Fleertal i Udvalget, der er stemt for en gradvís Redlæggelse af Stamstutteriet og for at anmode Ministeren om at lade undersøge, om det er rigtigt i Fremtiden at nedlægge Stutteriet, men jeg troer, at det vilde være veent galt strax at nedlægge det, saaledes som det ærede Medlem

for Mariager (N. Hage) proponerer, idet det veent vilde forstyrre den Udvikling, som nu, efter at Formanden for Stuttericommissionen er afgaaet, vist vil gaae i en mere practisk Retning i Henhold til Loven af 1862, navnlig ved at opfriske det gamle Frederiksborgske Stutteri. Jeg har bragt i Erfaring, at endeel større Godseiere, der have Hingste, der ere i Besiddelse af de dertil fornødne Egenkaber, have tilbudt at laane Stutteriet dem for derved at ophjælpe Hesteavlén. Det ærede Medlem for Mariager henholdt sig til Professorene With's og Prosch's Bemærkninger om Stamstutteriet, men jeg maa herved bemærke, at jeg ikke anseer dem for competente Dommere i saa Henseende, da de fra først af have været Mennekelæger og ikke fra Begyndelsen af offret sig til dette Sag. Jeg troer, at de Bemærkninger, som Professor Prosch navnlig har ytret i sin Bog, som jeg har læst, ikke holde stik i det practiske Liv. Han har, mig bevidst, albrig selv eiet nogen Hest, og vilde vist være i megen Rnibe, hvis een af os Landmænd henvendte sig til ham og bad ham forskaffe os en god Hest tilkjøbs. Det ærede Medlem nævnte ligeledes, at Hertugen af Augustenborg havde velvilligt været med til at reformere Stamstutteriet. Ja, dette forholdes sig rigtigt, og dersaa stammer Stutteriets hele Ulykke, idet han fik Stutteriet paa en Maade nedlagt, ved at faae hele den gode Stamme ryddet af Veien, men det var af egen Interesse, han gjorde det, fordi han selv havde et stort Stutteri af Fuldblodsheste, der ikke duede noget, som han vilde afsætte til sin Svoger, den danske Konge; dersaa stammer Stutteriets Ulykke; de bedste Individer, som vi dengang havde paa Stutteriet, bleve kjøbt af vore Naboer, Spensterne, og det har senere viist sig, at ville vi nu have en god Ridehest, maae vi the derover for at faae en, der er i Besiddelse af den Udholdenhed, som udmærker den danske Hest. — Jeg vil henstille til den høitærede Minister, om han ikke vil besvare det Spørgsmaal, om det er Hans Majestæt Kongens Agt for Fremtiden at